

רצון נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

סדר נסיעת רבנו ז"ל לארץ-ישראל

ע"ה ... בערב-חג-הפסח שנת תקנ"ח לפ"ק יצא אדונינו מורנו ורבנו, זכרונו לברכה, מהמקוה, ואמר לזה שהלך עמו, שבזאת השנה יהיה בודאי בארץ הקדושה. ובחג-הפסח אמר תורה על פסוק: ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נודעו, והקשה מרישא לסופא, ואמר תורה על זה בתרוץ קשיא זו, ומתוך דברי תורתו הקדושה נתודע לכל באי אליו, שבודאי יסע לארץ-ישראל:

ע"ה (ו) וכאשר שמעה אשתו זאת, שלחה בתה אליו לשאל אותו, איך אפשר לו להניח אותם, מי יפרנסם. והשיב כן: את תסעי למחנתך, אחותך הגדולה — יקח אחד אותה להיות בביתו משרתת קטנה, שקורין ניאנקע, אחותך הקטנה — יקח אחד אותה לביתו מצד רחמנות, ואמך תהיה משרתת קטנה, וכל מה שבביתו, אמר הפל על הוצאת הדרך. וכאשר שמעו זאת בני-ביתו, געו כלם בבכיה, ובכו כמה ימים, ולא היה לו שום רחמנות עליהם, ואמר, פי לא סגי בלאו הכי, יהיה איך שיהיה, הוא יסע בודאי, פי רבו כבר הוא שם, ומעוטא בתר רבא אולא. (ואמר בזה הלשון: ווארין די גרעסטי העלפט איז שוין דארט וכו'). ואמר: אני רוצה לנסע לארץ-ישראל, ואני יודע גדל המניעות והעכובים, שיהיו לי על זה בלי שעור וערך, אך כל זמן שהנשמה בקרבי, כל זמן שיהיה לי רוח חיים באפי, אמטר נפשי ואסע בכל כחי לשם, וכל עוד נפשי בי אסע לשם, וה' — הטוב בעיניו יעשה:

ע"ה (ו) ואמר: על כל פסיעה ופסיעה של נסיעת ארץ-ישראל יהיה לי מסירת-נפש. ואמר: אני רוצה לנסע מיד, איך שיהיה, אפלו בלי מעות, אך מי שירצה ...

(ההמשך מעבר לדף)

מאד לנצח ולהציל את כל ישראל, כמבאר במקרא.

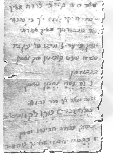
כמורכן נמצאים בכל דור אנשים בשרים ויראים, שמקבלין ויונקים גם-כן מבחינת פינחס ומשה רבנו עליו השלום, ועל-ידי-יהוה זוכין לבשל דעותיהם הרעות של החולקים, עד שיתגלה שקרם ופחזותם לעיני כל, ויתגלה אור האמת של הצדיק האמת בחינת משה, שעל-ידי-יהוה יוכו הפל לתשובה שלמה. (הלכות ברכת השחר - הלכה ה', אותיות צ"א צ"ב וכו' לפי אוצר היראה - מחלוקת, אות ד')

איש אשר רוח בו (כו"ח)

עקר המחלקת הוא מחלקת היצר הרע, שחולק על האדם ורוצה להורידו לשאלות תחתיות חס ושלום, ועקר היצר הרע הוא בחינת חקירות וכפירות, שהם בחינת מחלקת, בחינת חלק לבם, ומשם נמשכין כל המחלוקות שבעולם, שכלם באים מבחינת מחלקת היצר הרע, ששרשו כפירות, פגם הרצון. פי באמת המחלקת הוא פגם הרצון, פי עקר המחלקת הוא בין הרצונות, שזה רוצה כך וזה רצונו להפך, ומחמת זה נעשה מחלקת חס ושלום. ועל-כן עקר השלום הוא על-ידי הצדיק הדור הגדול במעלה, שהוא בחינת משה, שנשמתו מבחינת רעוא דרעוין, רצון שברצונות, שהוא יודע רצון כל אחד ואחד מהיכן נמשך בשרשו.

ועל-כן הוא איש אשר רוח בו, שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד, פי יודע לקשר וליחד רוחו ורצונו של כל אחד ואחד בשרש הרצון, ושם מיוחד ומקשר כלם ברצון אחד העליון, ואז נמשך אהבה ושלום גדול ונפלא ביניהם, מאחר שכלם בדעותיהם ורצונותיהם המשנות מקשרים ומיחדים ברצון אחד העליון, שאין בו שום שנוי, ושם כלו אחד וכלו שלום, פי הכל נכלל באחד. (הלכות שומר-שכר - הלכה ב', אות י' לפי אוצר היראה - מחלוקת, אות ניג')

פינחס

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

בקנאו את קנאתי (כה,יא)

הצדיק-האמת שבכל דור ודור, שהוא בחינת משה, שכל עסקו להעלות משמד לרצון, שעל-ידי-יהוה מגיר גרים ומקרב הרחוקים ומעוררם לתשובה, הוא יש לו בכח לקרב כל העולם לעבודתו יתברך, אך עקר העכוב הוא על-ידי בחינת החולקים והדלטורים שבכל דור, שהם בחינת דתן ואבירם, שעומדים בנגדו בכל פעם ורוצים להעלים אורו של הצדיק האמת בחינת משה, פי בני-אדם הם מונעים גדולים יותר מהיצר הרע ומכל המניעות.

ויש בזה כמה בחינות, פי על-פי-ירב מתלבש הבעל-דבר דיקא באיזה זקנים וחסובים, שהם בחינת אנשים בשרים קצת, ומהם כמה מנהיגים וראשים, אבל אין בהם שלמות, והם חולקים על נקדת האמת על-ידי כל זה עקר העכוב מן התשובה, שעל-ידי-יהוה עקר עכוב הגאלה.

אבל "ואתה מרום לעולם ה'", פי בכל דור נמצאים אנשי אמת החסים על נפשם ומסתכלים על תכליתם בעין האמת, עד שהם בחינת מקנאי קנאת ה' צבאות, ולובשים קנאה בנגד החולקים הרוצים להעלים אור האמת לגמרי, חס ושלום, ומתעוררים מעצמם לעשות עבדות קדושות בשביל לגלות אור האמת בעולם, מה שלא נצטוו בהן, וזה נחשב להם לצדקה, שעל-ידי-יהוה נכנע מצח הנחש, שרש הסטרא-אחרא, בבחינת פינחס שקנא קנאת ה' צבאות ועמד והרג נשיא שבט מישראל, מה שלא נצטוו על זה בפרוש, כמאמר רבותינו ז"ל: הלכה ואין מורין בן, אף-על-פי-כן הוא עשה את שלו ומטר נפשו על זה, ועל-ידי-יהוה הצליח

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב מ' ro,)

טוב להגיד ולשיר **נ נח נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

שיחות נלהבות מפי רבי ישראל, זצ"ל

זמירות שבת (המשך)

... פיה פתחה בחכמה, ותורת-חסד על-לשונה. צופיה הליכות ביתה, ולחם עצלות לא תאכל. 'צופיה הליכות ביתה', רבנו הקדוש אומר: כבר הסתכלתי על כל אחד מאנשי... ('צופיה הליכות ביתה'...)

... ולחם עצלות לא תאכל.. כמה שהוא רצה - אבל אין זה אפלו התחלה אל מה שהוא התגעגע!

(*) חיי מוהר"ן שכ"ב וז"ל: אמר לאחד מאנשיו שסיפר עמו מענין עבודת השם, אמר, הלא כבר ענינו כלות כל היום, ואני עומד ומצפה ומקוה ומיחל ומחכה בכל עת, שיזכני השם ויתברך שאזכה לראות בכם מה שאני חפץ, שתהיו עובדי השם באמת כרצוני, ואני מקוה בעזרת השם שבודאי יהיה כך. ולא בלבד אנשי שהיו מקורבים אלי, אלא אפילו מי שיתקרב לאנשי שלומי, ואפילו מי שרק יגע בהם, בודאי יהיה איש כשר באמת, ולא איש כשר בלבד, כי אם אפילו צדיק גדול מאד יהיה מי שיהיה שיוזכה להתקרב לאנשים שלו. ושמעתי שאמר בזה הלשון "איך האב מ'ך שוין מיינע אויגן אויס גיקוקט אויף איטליכן באזונדער" [בעיני כבר הסתכלתי על כל אחד בנפרד] ואני מקוה לה' וכו' כנ"ל. ואמר גם אז, כבר גמרתי ואגמור ("איך האב אויס גיפירט און וועל אויס פירן").

... (המשך) ... אך מי שירצה לרחם עלי, יתן לי מעות על הוצאות. ותקף נסעו אנשי-שלומנו בעירות הסמוכים, וקבצו מיד איזה סך, למען יהיה לו על-כל-פנים על הוצאות לנסע מביתו, פי הנסיעה היתה בנחיצות גדולה, וראו שאי אפשר לעכבו בשום אופן איזה זמן כלל. ונסע מיד בוריוות מביתו בח"י איר, והמתיק סוד יחדו עם איש אחד מאנשיו, שיסע עמו בצותא חדא:

... (ח) ובח"י איר נסע מביתו, מקהלת קדש מ'דוהיקא לעיר ניקולייב, ושם היה ספינה עבור חטים, ונסע עם אותה הספינה דרך אדס, כי מקדם היו המשלחים ושאר אנשים יראים לנסע דרך אדס, כי אמרו, שהים מסכן דרך שם, והוא בחכמתו הגדולה הבין תכף, שטוב יותר מכמה טעמים לנסע על הספינה מאדס, כי מקצרים את הדרך הרבה, שיש ממדינתנו לגליץ, גם יוצאים מן הסכנה שיש בשנוסעים מגליץ, שיש סכנה גדולה בשוירדים מהנהר טונא על הים, כמפרסם, על-פן לא השגיח כלל על דברי העולם, ונסע מניקולייב דרך אדס לסטנבול ...

עצות ותפילות

צדיק, כו-כח

וישמעו אזני, ולבבי יבין היטב את קול דברי הצדיקים אמתיים, אשר עוסקים תמיד לעורר ולהעלות את הטוב הנמשך מנשמות ישראל, הכבוש בגלות, ולעשות בעלי תשובה וגרים. הן קול דברי הצדיקים אמתיים שבדור הזה, הן דברי צדיקים אמתיים שזכני עפר הכתובים בספריהם הקדושים, עד שאשמע ואראה ואבין היטב את דבריהם הקדושים, עד שהטוב שבי יתעורר בתקף גדול ובכח וגבורה גדולה קדושה, עד שאזכה להתגבר באמת על הרע לשברו ולגרשו ולבטלו ממני בבטול גמור, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם, ואזכה להיות כרצונך הטוב באמת בקדושה ובטהרה, בשמחה ובטוב לבב:

... ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שיפקח לי אור השכל דקדושה, ויתגלה לי אור הצדיקי אמת המאירים בכל-העולמות כלם, ומכל שפן בעולם השפל הזה. ומעצם עבירת מעשינו וכסילות דעתנו, נסתם ונסתר ממנו אורם הגדול, עד אשר אפלו בשאנו זוכים להתקרב אליהם ולעסק בספריהם הקדושים, אין אנו זוכים להרגיש ולראות כלל אורם הצח והמצחצח, ואין אנו מרגישים נעימות קדשת דבריהם, מעצם חשכת שכלנו וכסילות דעתנו ועבירת מעשינו. ומחמת זה נחשך אור היראה והאהבה הקדושה מאתנו, עד אשר בעוונותינו, אנו רחוקים מאד מיראה ואהבה אמתיות:

... אנא ה', חמל עלינו ואל תזניחנו ואל תשנו, ותעורנו להשלים את דעתנו ולתקן את מעשינו, ותפתח לנו את אור הדעת הקדושה שיתגלה לנו האמת. ונזכה לראות

ליראה ואהבה אי אפשר לקבל כי אם על ידי צדיקי הדור. וכשנחשך אצל אחד היראה והאהבה זהו מחמת שנתחשך אצלו אור הצדיק, ואף שבאמת הצדיק מאיר בכל העולמות מכל שפן בעולם הזה, אף על פי כן אצלו אינו מאיר כלל מגדל החשך שלו. ואף שהוא אצל הצדיק ויושב אצלו אינו יכול לטעם ולהבין ולראות אורו הגדול שעל ידו יבוא לתכלית הטוב הנצחי (ל"מ, סימן יז).

וכל זה הוא מחמת המעשים רעים שלו. שעל ידי זה נחשך שכלו בכסילות דהינו דעות נפסדות והוא נדמה בעיניו שהוא חכם ונופלים לו קשיות על הצדיק האמת. אבל כל אלו הדעות נפסדות והקשיות והחכמות כאלו הם כלם שטות וכסילות גמור, שמחמת עבירת המעשים נתחשך שכלו בכסילות כנ"ל, ועל ידי זה נתחשך אצלו אור הצדיק ומחמת זה אין לו יראה ואהבה כנ"ל (שם).

על-ידי צדקה שנותן לצדיקים אמתיים ולעניים הגונים, על ידי זה משלים ומתקן השכל וזוכה לראות אור הצדיק ועל ידי זה זוכה ליראה ואהבה (שם).

... ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, בשם שגברו רחמיך וחסדיך העצומים עלי ובראת אותי בין זרע ישראל עבדיך, פן יהמו מעיך וחינוניותיך וחסדיך הגדולים עלי, שאזכה לשמע היטב את קול דברי הצדיקים אמתיים, ויפקחו עיני,

בעיני שכלנו את אור צדיקי האמת, ונזכה להכלל בהם ולהתדבק בדרכיהם ובמעשיהם הטובים אשר הורו אותנו, ועל-ידי-זה נזכה ליראה ואהבה דקדושה בשלמות באמת.

... ותזכנו בחסדיך הרבים לשלמות הדעת דקדושה ולעשות מעשים טובים והגונים בעיניך, ותפתח לנו אור השכל באמת, באפן שזוכה שיתגלה לנו היטב באמת לאמתו אור הצדיקים האמתיים המאירים בכל העולמות כלם, ונזכה על-ידי-זה ליראה ואהבה בשלמות, ויתחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך באמת בתכלית השלמות מעתה ועד עולם, אמין סלה: (לקוטי תפילות, מתוך תפילה יד)

חיזוק השבוע

מכתבי רבי נתן מטבריה, מתוך "קיום התורה"

... מי שמדבק עצמו לספרי רבנו ז"ל בהתמדה ובאמונה גדולה, (מפליג) איך יכול לזכך מחו ולראות נפלאות בכל התורה הקדושה על-ידי אור המאיר של רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש... (מכתב עג)

mit se